

הממונה על המשמעת

27.10.2022
תיק 79/2022

דיון משמעתי-

בעניינו של XXX בית ספר לכלכלה קמפוס בני ברק

1. העבירות המיוחסות לסטודנט הן לפי סעיף 12.4 שהנה עבירת הונאה ולפי סעיף 12.6 שהיא עבירה של הפרת הוראות. האירוע המדובר קרה בעת בחינה שנערכה בתאריך 28.8.22. על פי עובדות הקובלנה הסטודנט ביקש לשתות מים ויצא מהכיתה בעת הבחינה. המשגיח ראה את הסטודנט עם טלפון פתוח וכאשר הסטודנט הבחין במשגיח הוא הכניס את הטלפון לכיס. הסטודנט סרב לבקשת המשגיח להציג מה שיש לו בכיס.
2. ביום 18.10.22 התקיים דיון משמעתי בעניינו של הסטודנט. הדיון התקיים בזום. הסטודנט בחר לא להיות מיוצג. בדיון הופיע המשגיח כעד מטעם התביעה.
3. בעת הדיון מסר המשגיח את עדותו:
" הסטודנט ביקש לצאת לקחת כוס מים. המרחק מהכיתה לבר המים הוא בערך 15 צעדים. היה צריך לחזור תוך 20 שניות. עברו כמה דקות והוא לא חזר. אז פתחתי את הדלת כדי לראות את המקום מפתח הדלת וראיתי אותו מחזיק טלפון בידו. ברגע שהבחין שאני רואה אותו, הוא מיד הכניס את הטלפון לכיס ימין. כשביקשתי את הטלפון אמר שאין לו טלפון. זהו. כשביקשתי לרוקן את מה שיש בכיס הוא סירב. בנוסף, תצורה של טלפון נראתה דרך בד המכנסיים."
4. הסטודנט לא הכחיש שיצא לשתות מים בעת המבחן, אך טענת ההגנה שלו היא שלא היה לו טלפון.

XXX : לא החזקתי שום דבר, הוא פשוט דמיין את זה.
הממונה : אבל הוא כן ראה אותך מחזיק משהו.
XXX : הוא אומר שהוא ראה משהו, ואני אומר שלא החזקתי שום דבר.
הממונה : אתה טוען שלא החזקת כלום?
XXX : אני אומר במידה והחזקתי שיבוא ויגיד מה. אני לא החזקתי טלפון.
התובע : האם כשביקש ממך להוציא את הדברים מהכיס....
XXX : הוצאתי את המפתחות שזה היה הדבר היחיד שהיה לי בכיס.
הממונה : אתה טוען שהחזקת מפתחות, והוא אומר שהוא ראה טלפון?
מהתובע : הוא סרב להוציא מה שהיה לו בכיס.
XXX : אני הוצאתי את המפתחות של הרכב.
מהתובע : ביקשתי שיוציא והוא ממש סרב.
....
התובע : היה לך עוד משהו בכיס בנוסף למפתחות?
XXX : יכול להיות שכן, וגם אם כן זה לא משהו שרלבנטי לעניינכם, יש דברים שהם רפואיים, זה לא רלבנטי. זה לא היה טלפון. אני לא יוציא לו מהכיס בכוונה כי אני לא אמור להוציא לו דברים מהכיס. זה לא עניינו.

- התובע: השאלה שלי, האם אתה מאשר שהיו לך דברים נוספים בכיס שלא רצית להראות כיוון שהם לא היו רלבנטיים- נכון?
- XXX: נכון. אני לא יודע מה הוא ראה. הוא בא אליי ואמר לי יש לך טלפון. אמרתי לו שאין לי פלאפון, הוצאתי לו מפתחות. מעבר לזה לא היה לי שום דבר שהיה רלבנטי שאני צריך להוציא לו.
- הממונה: למה אתה מסתובב עם מחשבון בכיס?
- XXX: אני לא מסתובב עם מחשבון בכיס. אני בסך הכל בא ואומר שלצורך העניין הוא יכול לבוא ולומר על מחשבון שזה פלאפון.
- הממונה: אז אני שואלת, נניח ואני מקבלת את קו הטיעון שלך שמה שהיה לך בכיס היה דומה לטלפון, אבל לא פלאפון..
- XXX: לא אמרתי שהיה דומה לפלאפון, אמרתי שהיה לי משהו בכיס. מה היה לי, אני במקרה לקחתי תרופה. לקחתי כדור אקמול- מה זה משנה? במקרה היום יש פה במשרד מחשבון. יש פה גם מהדק. לא באתי לדיון עם מחשבון.
- הממונה: אז מה היה דומה לפלאפון בכיס?
- XXX: לא יודע. אין לי מושג. לא היה לי שום דבר בכיס למעט התרופות.
- התובע: לפני כמה דקות שאלתי אם היה לך משהו בכיס וענית שהיה לי משהו שלא דומה לטלפון.
- XXX: היה לי משהו שלא דומה לטלפון. היתה לי תרופה.
- הממונה: והיא לא דומה לטלפון?
- XXX: אני לא יודע מה זה דומה לטלפון בעיניך.

5. עדותו של הסטודנט היתה מתפתלת והיא לא מהימנה עלי. טענתו שהמשגיח "דמיין" טלפון אינה הגיונית ולא סביר כי טבלת כדורי אקומול תגרום לטעות בזיהוי אצל אדם מיומן בהשגחה בבחינות.

6. חמור מכך, הסטודנט לא מכחיש שהוא סירב לציית להוראת המשגיח להוציא את מה שיש לו בכיס. בנסיבות דומות קבע בית הדין לערעורים בתיק 116/2012, כי: "גרסת הסטודנטית מעלה תמיהות רבות והיא לא הגיונית בצורה קיצונית. סטודנטית העומדת מול משגיח ונדרשת להראות את אשר בכיסיה חייבת לציית להוראות המשגיח. כל התחמקות מהוראת המשגיח מעידה כי הסטודנטית מבקשת להסתיר את העבירה שביצעה". הוסיף בית הדין וקבע: "סטודנט הנתפס עם חומר אסור בזמן בחינה בנסיבות מחשידות כמו במקרה שלפנינו- כיס מכנסיים תפוח המעורר את חשד המשגיח- יורשע לפי סעיף 13.6 (זה בתקנון הישן)בכוונה להונות. אין אנו מתיימרים לקבוע רשימה של נסיבות המעידות על כוונה להונות אבל די בנסיבות הקיימות במקרה זה כדי להוכיח כוונה להונות."

7. לאור התמיהה שמעלה עדות הסטודנט לגבי "טעות בזיהוי אצל המשגיח" וסירובו להשמע להוראת המשגיח להראות את מה שבכיסו, אני מוצאת שטענות ההגנה לא משכנעות. אני סבורה כי ב"כ התביעה הרים את נטל ההוכחה בהוכחת יסודות העבירות לפי סעיפים 12.6 ו-12.4. לתקנון המשמעת.

8. ב"כ התביעה ביקש להטיל על הסטודנט את העונשים הבאים:

א. ביטול הבחינה

ב. ביטול הקורס

ג. הרחקה בפועל לשנה

ד. הרחקה לצמיתות על תנאי משום שהסטודנט כבר הורשע בעבר (שנת 2018) בעבירת משמעת.

9. הסטודנט ביקש להמנע מהרחקה לשנה. לטענתו "כבר ככה אני תקוע עם התואר הזה. אין לי משהו רק לפנות ללב שלכם. קשה לי."

גזר הדין:

משמצאתי שנעברו עבירות לפי סעיף 13.4 ו- 13.6 לתקנון וכי מדובר בעבירה משמעתית שניה של הסטודנט, איני סבורה שיש מקום להקל בעונש. לפיכך אני קובעת כי העונש יהיה כדלקמן:

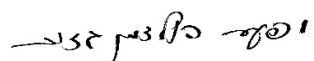
א. ביטול הבחינה

ב. ביטול הקורס

ג. הרחקה בפועל מסמסטר א וסמסטר ב בשנת הלימודים תשפ"ג

ד. הרחקה לצמיתות על תנאי

זכות ערעור תוך 15 ימים.

פרופ' יפעת הולצמן-גזית,
הממונה על המשמעת